

Főoldal > ... > Jogi Lépések Indítása > Hol És Hogyan? > Költségek > Croatia

Költségek

Tartalomszolgáltató:

Horvátország

Horvátország

Ez az oldal a horvátországi eljárások költségeiről nyújt információkat.

Ügyvédi költségek

A jogi szakmáról szóló törvény (*Zakon o odvjetništvu*) alapján és az igazságügyi miniszterrel egyetértésben a Horvát Ügyvédi Kamara (*Hrvatska odvjetnička komora*) megalkotja és elfogadja [az ügyvédi díjszabásra és költségtérítésre vonatkozó szabályzatot](#) (*Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika*). A szabályzat meghatározza az ügyvédi szolgáltatások ellenértéke meghatározásának, kiszámításának és kifizetésének a módját, valamint azokat a költségeket, amelyeket a felek kötelesek kifizetni az ügyvédnek vagy az ügyvédi irodának a megbízás vagy az illetékes hatóság határozata alapján nyújtott szolgáltatásaikért, a jogi szakmáról szóló törvénnyel összhangban.

A képviselet költségei az ügyvédi szolgáltatásokat foglalják magukban, beleértve a hozzáadottérték-adót és az érintett szolgáltatások nyújtásához szükséges költségeket is. A képviselet költségeinek megfizetésére az ügyfél (fél) köteles.

Az ügyvédi díjszabásra és költségtérítésre vonatkozó szabályzat elsősorban a különböző eljárástípusokhoz (a büntetőeljáráshoz, a szabálysértési eljáráshoz, a polgári eljáráshoz stb.) kapcsolódó költségek megtérítését szabályozza.

Az ügyvédek minden általuk nyújtott szolgáltatás tekintetében kötelesek betartani a díjszabást, valamint kötelesek számlát adni a félnek.

A díjtételek 100%-kal megnövelhetők, ha az ügyben különleges szakértelemre és szaktudásra van szükség, illetve ha az ügy különösen bonyolult, vagy különösen kockázatos felelősségvállalással jár a nyújtott szolgáltatásokhoz képest.

Különleges szakértelemre és szaktudásra elsősorban a bonyolult jogvitákban vagy eljárásokban van szükség, valamint olyan szerződéstípusok esetében, amelyekhez külföldi jog vagy jogirodalom ismerete – vagy vizsgálata – szükséges, vagy amelyekhez speciális témakörök tanulmányozására, illetve azokkal kapcsolatos kutatásra van szükség a mérnöki tudományok, a kémia, a technológia, a természet- és fizikai tudományok, az orvostudomány vagy a társadalomtudományok területén, illetve amelyekhez idegen nyelvet kell használni stb.

Ezenkívül a nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó összes körülményt és a félnél jelentkező előnyöket figyelembe véve az ügyvédek egyes díjtételeket 50%-kal csökkenthetnek.

Az ügyvédi magatartási kódex (*Kodeks odvjetničke etike*) alapján az ügyvédek kötelesek tájékoztatni az ügyfelet a képviselet költségeinek hozzávetőleges összegéről, és kötelesek felhívni az ügyfél figyelmét arra az eshetőségre, hogy az ügyfélnek megítélt, az ellenérdekű fél által megfizetendő költségek alacsonyabbak lesznek, mint az ügyvéd számlájában szereplő összeg.

A büntetőeljárás költségei

A büntetőeljárások költségeit a [büntetőeljárási törvény](#) (*Zakon o kaznenom postupku, Narodne novine* [NN, a Horvát Köztársaság Hivatalos Közlönye] 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14. és 70/17. szám, a továbbiakban: a 2008. évi Be.) határozza meg, amely rögzíti, hogy e költségek alatt értendő a büntetőeljárás során – annak kezdeményezésétől a lezárásáig – felmerülő összes kiadás, a büntetőeljárás előtti bizonyításfelvételhez kapcsolódó kiadások, valamint a jogi segítségnyújtással összefüggő kiadások. A büntetőeljárás költségei közé tartoznak az alábbiak:

1. a tanúkkal, az igazságügyi szakértőkkel, a tolmácsokkal és az egyéb szakemberekkel kapcsolatos költségek; a műszaki felvételekkel, a hangfelvételek átírásával és a helyszíni vizsgálatokkal kapcsolatos költségek; az iratok vagy azok egyes részeinek lemásolásával vagy nyilvántartásával kapcsolatos költségek;
2. a terhelt utazásának költségei;
3. a terhelt vagy a letartóztatott személy megjelenésével kapcsolatos költségek;
4. a hivatalos minőségben eljáró személyek utazási költségei és kiadásai;
5. azon terhelt egészségügyi költségei, aki nem jogosult egészségügyi ellátásra amíg őrizetben vagy előzetes letartóztatásban, illetve a bíróság határozata alapján valamely egészségügyi intézményben van, valamint a szülés költségei;
6. átalányösszeg;
7. a védőügyvéd díja és szükségszerűen felmerült költségei, a magánvádló és a pótmagánvádló, valamint ezek jogi képviselőinek szükségszerűen felmerült költségei, valamint a felsorolt személyek meghatalmazottjainak díjai és szükségszerűen felmerült költségei;
8. a sértettnél és a sértett jogi képviselőjénél szükségszerűen felmerült költségek, valamint a meghatalmazottjaik díjai és szükségszerűen felmerült költségei.

A jelen cikk 2. bekezdésének (1)–(5) pontjában említett költségeket – az állami költségvetésből finanszírozott hatóságoknál felmerülő költségek kivételével, valamint a hivatalból üldözött bűncselekményekkel kapcsolatos eljárás során pótmagánvádlóként eljáró sértett mellé kirendelt védőügyvéd és meghatalmazott szükségszerűen felmerült költségeinek kivételével – a büntetőeljárás lefolytatásáért felelős hatóság forrásaiból kell fedezni; a szóban forgó költségeket a későbbiekben be kell hajtani azoktól a személyektől, akik kötelesek azok viselésére.

Az 1-5. pontban felsorolt költségeket a büntetőeljárás lefolytatásáért felelős hatóság forrásaiból kell fedezni, a későbbiekben pedig be kell hajtani őket a viselésükre kötelezett személyektől, az állami költségvetésből finanszírozott hatóságoknál felmerülő költségek kivételével, valamint a hivatalból üldözött bűncselekményekkel kapcsolatos eljárás során pótmagánvádlóként eljáró sértett mellé kirendelt védőügyvéd és meghatalmazott szükségszerűen felmerült költségeinek kivételével.

A büntetőeljárás kimenetelétől függetlenül a terheltek, a sértettek, a pótmagánvádlók, a magánvádlók, a védőügyvédek, a jogi képviselők, a meghatalmazottak, a tanúk, az igazságügyi szakértők, a tolmácsok és az egyéb szakemberek maguk viselik a részvételük költségeit; a bizonyításfelvételhez vagy a tárgyalásokhoz kapcsolódó késedelem költségeit, valamint az egyéb eljárási költségeket, ha azok az ő hibájukból erednek; továbbá az átalányösszeg arányos részét.

A bíróság a bűnösnek talált terhelteket utasítja a büntetőeljárás költségeinek fedezésére, kivéve, ha teljes vagy részleges mentességre jogosultak. Ha több terhelte is bűnösnek találják, a bíróság mindegyiküket utasítja a költségek megfelelő részének fedezésére, illetve ha ez nem lehetséges, a költségek egyetemleges viselésére utasítja őket.

A bíróság a költségekről szóló határozatában mentesítheti a terhelteket a következők részben vagy egészben történő megfizetésére vonatkozó kötelezettsége alól: a tanúkkal, az igazságügyi szakértőkkel, a tolmácsokkal és az egyéb szakemberekkel kapcsolatos kiadások; a műszaki felvételekkel, a hangfelvételek átírásával és a helyszíni vizsgálatokkal kapcsolatos költségek; az iratok vagy azok egyes részeinek lemásolásával vagy nyilvántartásával kapcsolatos költségek; a terhelt utazásának költségei; a terhelt vagy a letartóztatott személy megjelenésével kapcsolatos költségek; a hivatalos minőségben eljáró személyek utazási költségei és kiadásai; azon terhelt egészségügyi költségei, aki nem jogosult egészségügyi ellátásra amíg őrizetben vagy előzetes letartóztatásban, illetve a bíróság határozata alapján valamely egészségügyi intézményben van; a szülés költségei; átalányösszeg, valamint a kirendelt védőügyvéd díja és szükségszerűen felmerült költségei. Ha ezek a

körülmények a költségekről szóló határozat kiadása után kerülnek megállapításra, a bírói tanács elnöke (*predsjednik vijeća*) külön határozatot adhat ki, amely mentesíti a terheltet a büntetőeljárás költségeinek megfizetésére vonatkozó kötelezettsége alól. A bíróság felhívhatja a terheltet, hogy nyújtson be egy, az adóhivatal által kiadott igazolást, amely igazolja a pénzügyi körülményeit és a jövedelmét.

Azonban ha a büntetőeljárás költségeiről szóló határozat jogerőssé válásának napjától számított tíz éven belül kiderül, hogy az elítélt a pénzügyi helyzete alapján képes részben vagy egészben fedezni a büntetőeljárás költségeit – ideértve a kirendelt védőügyvéd költségeit is –, az ügyész (*državni odvjetnik*) indítványára a bírói tanács elnöke kötelezheti az elítéltet – miután az elítélt reagált az indítványra – a költségek teljes vagy részleges megfizetésére.

A 2008. évi Be. alapján a terhelt nem minden esetben köteles az eljárás költségeinek viselésére. Ha a büntetőeljárást felfüggesztik, vagy a terheltet felmentő, illetve a vádat elutasító ítélet születik, a büntetőeljárás költségei és a terhelnél szükségszerűen felmerült költségek, valamint a védőügyvéd díja az állami költségvetést terheli.

A magánvádló és a pótmagánvádló köteles fedezni a büntetőeljárás költségeit, a terhelnél szükségszerűen felmerült költségeket, valamint a terhelt védőügyvédjének díját és szükségszerűen felmerült költségeit, amennyiben az eljárás a terheltet felmentő, illetve a vádat elutasító ítélettel vagy az eljárást felfüggesztő határozattal zárul, kivéve, ha azt korábban már felfüggesztették, illetve ha a terhelt halála miatt vagy azért kerül sor a vádat elutasító ítélet meghozatalára, mert a vád az eljárással kapcsolatos, a pótmagánvádlónak vagy a magánvádlónak nem felróható késedelemből eredően elévült. Ha az eljárást a vádak visszavonása vagy a vádemeléstől való elállás miatt függesztik fel, a terhelt és a magánvádló vagy a pótmagánvádló megállapodhat a költségekről. Több magánvádló vagy pótmagánvádló részvétele esetén ezek a személyek egyetemlegesen viselik a költségeket.

Az eljárás költségeire vonatkozó jogszabályok – jogalap

A büntetőeljárások költségeire vonatkozóan a [2008. évi Be. X. címében található 145–152. cikkben](#), [a jogi szakmáról szóló törvényben](#), [az ügyvédi díjszabásra és költségtérítésre vonatkozó szabályzatban](#) és [a bírósági illetékekről szóló törvényben](#) (*Zakon o sudskim pristojbama*) érhető el információ (a büntetőeljárás magánvád alapján történő megindítása esetén 250,00 HRK bírósági illetéket kell fizetni).

Az eljárási költségekről szóló online információ

Minden itt említett törvény elérhető a Horvát Köztársaság Hivatalos Közlönyében ([Narodne novine](#)) vagy a [Horvát Ügyvédi Kamara](#) weboldalán.

Hozzáadottérték-adó

Mivel az ügyvédek a hozzáadottérték-adó (héta) hatálya alá tartoznak, a szolgáltatásaikra is vonatkozik ez az adókötelezettség. Az ügyvédek által kiállított valamennyi számla esetében 25%-os héa kerül felszámításra. Megjegyzendő, hogy az ügyvédi díjszabásra és költségtérítésre vonatkozó szabályzatban szereplő táblázatok nem tartalmazzák a héát, amely a számlázáskor kerül felszámításra.

A szabálysértési eljárások költségei

A szabálysértési eljárások költségei közé az alábbiak tartoznak:

- az államigazgatási szervnél mint a vád képviseletére felhatalmazott szervnél amiatt keletkező kiadások, hogy technikai eszközök segítségével vagy a szükséges elemzések és szakértői értékelések elvégzése révén felderítette a szabálysértést;
- az eljárás lefolytatása alatt a bíróság által a saját állami költségvetési előirányzatából megelőlegezett kiadások (a tanúkkal, az igazságügyi szakértőkkel, a tolmácsokkal és az egyéb szakemberekkel kapcsolatos költségek; a helyszíni vizsgálatok költségei; az eljárás alá vont személy, illetve más személyek megjelenésének a költségei; a hivatalos minőségben eljáró személyek utazási költségei és díjazása stb.);

- a szabálysértési eljárások költségeinek átalányösszege:
 1. az eljárás lefolytatásáért felelős hatóságok költségei;
 2. a kötelező szabálysértési határozattal szembeni kifogásról döntést hozó helyi bíróság (*općinski sud*) költségei;
 3. a Horvát Köztársaság Szabálysértési Fellebbviteli Bíróságának (*Visoki prekršajni sud*) azon költségei, amelyek az eljárás alá vont személy szabálysértési felelősségére vonatkozó jogerős határozat meghozatalával kapcsolatban merülnek fel, ha a határozathozatalra az ügyész és az eljárás alá vont személy fellebbezése vagy kizárólag az eljárás alá vont személy fellebbezése alapján került sor;
- azon eljárás alá vont személy egészségügyi költségei, aki nem jogosult egészségügyi ellátásra amíg vizsgálati fogságban, illetve a bíróság határozata alapján valamely egészségügyi intézményben van;
- az eljárás alá vont személy utazási költségei;
- a sértettnél és a pótmagánvádlónál, valamint ezek jogi képviselőjénél és meghatalmazottjainál szükségszerűen felmerült költségek;
- az eljárás alá vont személy védőügyvédjének megfizetendő szükségszerűen felmerült költségek és díjazás.

Az átalányösszeget külön jogszabályban meghatározott kereteken belül kell megállapítani, figyelembe véve az eljárás összetettségét és tartamát, valamint az eljárás alá vont személy pénzügyi helyzetét.

A bíróság a saját állami költségvetési előirányzatából megelőlegezett eljárási költségeket később behajtja az eljárás alá vont személytől vagy azon más személyektől, akik a jelen törvény rendelkezései értelmében kötelesek azok megfizetésére.

A bíróság külön jegyzéket vezet minden olyan költségről, amely a következőkkel kapcsolatban merül fel: az államigazgatási szervnél mint a vád képviselőjére felhatalmazott szervnél amiatt keletkező kiadások, hogy technikai eszközök segítségével vagy a szükséges elemzések és szakértői értékelések elvégzése révén felderítette a szabálysértést; az eljárás lefolytatása alatt a bíróság által a saját állami költségvetési előirányzatából megelőlegezett kiadások (a tanúkkal, az igazságügyi szakértőkkel, a tolmácsokkal és az egyéb szakemberekkel kapcsolatos költségek; a helyszíni vizsgálatok költségei; az eljárás alá vont személy, illetve más személyek megjelenésének a költségei; a hivatalos minőségben eljáró személyek utazási költségei és díjazása stb.); és azon eljárás alá vont személy egészségügyi költségei, aki nem jogosult egészségügyi ellátásra amíg vizsgálati fogságban, illetve a bíróság határozata alapján valamely egészségügyi intézményben van.

Az ilyen költségek megtérítését kérelmező személy köteles benyújtani a bírósághoz egy költségkimutatást, valamint a felmerült költségekre vonatkozó szükséges információkat és bizonyítékokat.

A Horvátország kisebbségi nyelveire történő tolmácsolás költségei – amennyiben azok az alkotmány, valamint a nemzeti kisebbségek nyelveinek és írásának Horvát Köztársaságban történő használatára vonatkozó jogokról szóló törvény (*Zakon o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Köztársaság Hrvatskoj*) rendelkezéseinek alkalmazásából erednek – nem terhelendők azokra a személyekre, akik e törvény értelmében kötelesek az eljárás költségeinek viselésére.

A szabálysértési eljárások költségeinek megtérítésére vonatkozó részletes szabályokat az igazságügyért felelős miniszter állapítja meg.

Arról, hogy ki köteles a költségek megfizetésére, valamint az eljárás költségeinek megállapításával kapcsolatos kérdésekről a [szabálysértési törvény](#) (*Prekršajni zakon*; NN 107/07., 39/13., 157/13., 110/15., 70/17. és 118/18. szám) 139. és 140. cikke rendelkezik.

A polgári eljárások költségei

A polgári eljárások költségei az eljárás során vagy annak érdekében felmerülő elszámolható kiadásokból állnak. Egyes költségek – például a bírósági illetékek – az eljárás lefolytatásáért felelős hatóság működéséhez kapcsolódnak, mások pedig – például a szakértői értékelések vagy a tolmácsolási szolgáltatások költségei – az igazságügyi szakértőknek vagy a bírósági tolmácsoknak megfizetendő költségekre vonatkoznak. A polgári eljárások költségei közé tartozik a tanúk utazási és ellátási költségeinek, valamint jövedelemkiesésének a megtérítése is, azonban a szóban forgó költségek legnagyobb részét a feleket az eljárás során képviselő ügyvéddel kapcsolatos képviselői költségek teszik ki.

A polgári eljárások során felmerülő költségekre vonatkozó rendelkezések többsége [a polgári perrendtartásban](#) (*Zakon o parničnom postupku*) található, ideértve a bizonyítás költségeit (a polgári perrendtartás 168. cikke), a kártérítési perek során a jogvita békés rendezése iránti kérelem benyújtásának költségeit, valamint annak a félnek a költségeit is, aki személyiségi jogainak megvédése céljából polgári pert kíván indítani. Ezt megelőzően azonban kötelesek békés vitarendezést kérelmezni (a polgári perrendtartás 186. cikkének a) pontja).

Ezeket a költségeket főszabály szerint a kérelmet benyújtó fél fedezi, később azonban a fél pernyertességétől függően a perköltség részeként megtéríthetők.

A polgári eljárás során felmerülő költségek az egyes tények bizonyításához szükséges (a bizonyítékok benyújtásával, a tanú megjelenésével kapcsolatos) költségek, valamint a képviselő költségei.

Az eljárás eredményességétől függ, hogy az ellenérdekű fél megtéríti-e ezeket a költségeket. Főszabály szerint minden fél köteles megelőlegezni a cselekményeikkel kapcsolatos költségeket (a polgári perrendtartás 152. cikke), az a fél pedig, aki a jogvitában teljes mértékben sikerrel jár, jogosult az eljárás költségeinek teljes körű megtérítésére (a polgári perrendtartás 154. cikke). Azonban azt is figyelembe kell venni, hogy az adott költségek szükségesek voltak-e a peres eljáráshoz, mivel a fél csak a szükséges költségek megtérítésére jogosult (a polgári perrendtartás 155. cikke).

Ha a felek az eljárásban csak részben voltak sikeresek, a bíróság elrendelheti, hogy minden fél köteles viselni a saját költségeit, vagy az egyik felet utasíthatja arra, hogy a költségek arányos részét térítse meg a másik félnek és a beavatkozónak.

A bíróság úgy határozhat, hogy az egyik fél köteles megtéríteni az ellenérdekű félnél és annak beavatkozójánál felmerült összes költséget, ha az ellenérdekű fél a kérelmének csak egy viszonylag jelentéktelenebb, különösebb költséggel nem járó részét tekintve lett pervesztes.

A polgári eljárás során a költségekre vonatkozó határozatot két alapelvre, a pernyertesség elvére (*causae*) és a felelősség elvére (*culpe*) támaszkodva hozzák meg.

Ha a félnek a saját hibájából vagy valamely őt érintő eseményből eredően keletkeznek költségek, pernyertességétől függetlenül nem jogosult arra, hogy az ellenérdekű fél megtérítse a költségeit (a polgári perrendtartás 156. cikke).

A polgári perrendtartás 158. cikkének (1) bekezdése, valamint 159., 161. és 324. cikke szabályozza az elállás, a több fél részvételével zajló peres eljárás, illetve a perbeli egyezség esetén alkalmazandó költségtérítésre vonatkozó jogot.

A polgári eljárás költségeit és a bírósági illetéket a jogvita tárgyának az adott peres eljárás megindításakor fennálló értéke alapján határozzák meg, nem a főtárgyalás lezárásakor érvényes értéke szerint. A polgári eljárás költségeit ezenkívül a jogvita tárgyának a főtárgyalás befejezésekor fennálló értékéhez viszonyított sikerességgel arányosan állapítják meg.

A bírósági illetékek megfizetésének kötelezettségét a [bírósági illetékekről szóló törvény](#) szabályozza.

A bírósági eljárásban félként részt vevő személy az ingyenes jogi segítségnyújtásról szóló külön jogszabályban meghatározott módon és feltételek szerint gyakorolhatja az eljárási költségek megfizetése alóli mentességre vonatkozó jogát, valamint a szakszerű jogi segítségnyújtáshoz való jogát (a polgári perrendtartás 172. cikke).

A bíróság a költségek megtérítéséről a fél kifejezett kérelme alapján, tárgyaláson kívül határoz. A fél köteles pontosan megjelölni a kérelemben, hogy mely költségek megtérítését kéri. A költségviselésre irányuló kérelmet a fél legkésőbb a költségekre vonatkozó tanácskozást megelőző szóbeli szakasz végéig köteles benyújtani. Azonban ha a szóban forgó határozat meghozatalára azt megelőző szóbeli eljárás nélkül kerül sor, a félnek a bíróság által elbírálandó indítványba kell foglalnia a költségviselésre irányuló kérelmet. A bíróság az eljárást az adott bíróság előtt lezáró ítéletben vagy végzésben dönt a költségviselésre irányuló kérelem tárgyában (a polgári perrendtartás 164. cikke).

Az ítéletben foglalt költségekről szóló döntés csak az e döntés ellen benyújtott panasz útján kifogásolható, kivéve, ha azzal egyidejűleg az ügy érdemében hozott határozatot is kifogásolják (a polgári perrendtartás 167. cikke).

A végrehajtási eljárások költségei

A végrehajtási eljárások költségei a feleknél, a bíróságnál és a végrehajtási eljárás többi résztvevőjénél felmerülő, a végrehajtási eljárásból eredő vagy azzal kapcsolatos kiadásokból állnak.

A **végrehajtási törvény** (*Ovršni zakon*) viszonylag kevés rendelkezést tartalmaz a szóban forgó eljárások költségeiről. Mindössze egy cikk foglalkozik kizárólagosan a végrehajtási eljárás költségeinek megtérítésével (a végrehajtási törvény 14. cikke). Ez a cikk rendelkezik az eljárás költségeinek megelőlegezéséről, annak következményeiről, ha a felek nem tesznek eleget az eljárási költségek előzetes megfizetésére vonatkozó kötelezettségüknek, valamint az említett rendelkezések biztosítási intézkedésekkel kapcsolatos alkalmazásáról.

Nem a végrehajtási törvényben szerepelnek azok rendelkezések, amelyek lehetővé teszik a bíróság számára, hogy elrendelje a költségek megtérítését. E tekintetben a végrehajtási törvény 21. cikkének (1) bekezdése szerint a polgári perrendtartás rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

A **pénzügyi eszközökre vonatkozó végrehajtás foganatosításáról szóló törvény** (*Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima*) (2011. január 1.) szerint a pénzügyi hatóság (*FINA*) teljesíti az üzleti vállalkozások és a polgárok pénzügyi eszközeire – azaz bármely banknál lévő számláira és lekötött betéteire – vonatkozó végrehajtást, a végrehajtási adós személyi azonosító száma alapján és hozzájárulása nélkül.

A **pénzügyi eszközökre vonatkozó végrehajtás foganatosításáról szóló törvényben foglalt szolgáltatásokkal kapcsolatos díjak típusairól és összegéről szóló szabályzat** (*Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima*) 8. cikke szerint a FINA vezetése a pénzügyminiszter által jóváhagyott árjegyzékben állapítja meg a Szabályzatban említett díjakat. A pénzügyi eszközökre vonatkozó végrehajtás foganatosításáról szóló törvény szerinti FINA-szolgáltatásokra vonatkozó árjegyzék kivonata letölthető a FINA hivatalos weboldaláról.

A végrehajtási hitelező vagy a zálogjogosult köteles előre megfizetni a végrehajtás és a biztosítékadás elrendelésével és foganatosításával kapcsolatos eljárási költségeket. A végrehajtási hitelező vagy a zálogjogosult a bíróság által meghatározott határidőn belül köteles előre megfizetni az eljárási költségeket.

Ingóvégrehajtás esetén a bíróság utasítja a végrehajtási hitelezőt, hogy bizonyos végrehajtási intézkedések tekintetében egy meghatározott határidőn belül előlegezze meg a szükséges költségeket (a bírósági végrehajtó által az ingó vagyontárgyak lefoglalására és értékelésére, elkobzására, megszerzésére és a bíróságnak, a végrehajtási hitelezőnek vagy valamely harmadik személynek történő átadására irányuló intézkedések tartoznak ide). A végrehajtási hitelező nem jogosult fellebbezni a szóban forgó határozat ellen, hanem köteles annak eleget tenni. A megelőlegezett költségeket a bíróság letéti számlájára kell befizetni.

Ha a végrehajtási hitelező vagy a zálogjogosult nem tesz eleget a bíróság azon határozatának, amely szerint a bíróság által megállapított határidőn belül köteles a költségek megelőlegezésére, és fizetés hiányában nem kerülhet sor végrehajtási vagy biztosítási intézkedésre, a bíróság felfüggeszti a végrehajtást. Ha a végrehajtáshoz nem feltétlenül szükséges valamely intézkedés tekintetében nem előlegezik meg a szükséges költségeket a bíróság által megállapított határidőn belül, az adott intézkedésre nem kerül sor (a végrehajtási törvény 14. cikkének (2) bekezdése).

Ingatlan-végrehajtás esetén a végrehajtási intézkedések egyike magában foglalja az ingatlan értékének megállapítását. Erre a bíróság mérlegelési jogkörében meghozott határozatában kerül sor egy tárgyalást követően, amelyen a felek lehetőséget kapnak arra, hogy nyilatkozzanak, és bizonyítékot szolgáltatassanak az ügygel kapcsolatban (a végrehajtási törvény 92. cikkének (1) bekezdése). Azonban bármelyik fél javasolhatja azt is, hogy az ingatlan értékét egy megfelelő igazságügyi szakértő által elkészített értékelés alapján állapítsák meg. Ebben az esetben az érintett fél köteles megelőlegezni a szakértői értékelés költségeit.

A végrehajtási eljárás költségeinek megtérítésére irányadó általános rendelkezéseken kívül a végrehajtási törvény – az ingatlan-végrehajtást szabályozó részében – a vételár megosztásának rendjét meghatározó eljárás költségeiről is tartalmaz rendelkezéseket.

Az értékesítésből befolyó jövedelmet elsősorban a végrehajtási eljárással kapcsolatos bírósági illetékekre és a végrehajtási intézkedések tekintetében megelőlegezett összegekre kell fordítani, valamint az értékesített ingattal kapcsolatban az előző évre vonatkozóan megfizetendő adókra és egyéb díjakra. Ezek a költségek a

felek és az eljárás egyéb résztvevőinek minden más követelésével szemben elsőbbséget élveznek (végrehajtási törvény, 113. cikk (1) bekezdés 1. pont).

Ami a zálogjogosult jogi helyzetét illeti, az ingatlanra-végrehajtás esetében az ítélkezési gyakorlat szerint a feleken kívül a zálogjogosult is jogosult az eljárási költségeinek megtérítésére.

Az ingatlan-végrehajtáshoz bírósági végrehajtót kell igénybe venni, aki jogosult a költségei megtérítésére. Ebben az esetben a polgári perrendtartás költségtérítésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni (a polgári perrendtartás 155. cikke rendelkezik a költségek megtérítéséről, a 154. cikk pedig rögzíti az eljárási költségek megtérítésének szabályait).

Mivel a végrehajtási törvény nem tartalmaz rendelkezést az eljárási költségek összegéről vagy arról, hogy azokat hogyan kell megállapítani, a költségekről döntő hatóságok a polgári perrendtartás általános rendelkezéseit alkalmazzák, azzal, hogy annak megállapításakor, hogy mely költségeket kell megtéríteni egy adott fél részére, a bíróság csak azokat a költségeket veszi figyelembe, amelyekre az eljárás lefolytatásához szükség volt. A szükséges költségeket és a költségek összegét a bíróság határozza meg, melynek során minden körülményt gondosan megvizsgál, különös figyelmet fordítva a polgári perrendtartás főtárgyalást előkészítő eljárásra vonatkozó szabályaira, amely eljárás írásbeli beadványokból, egy előkészítő tárgyalásból és egy főtárgyalásból áll (a polgári perrendtartás 155. cikke).

Közokirat alapján történő végrehajtás esetén ügyvédi képviselőnek költségein felül a végrehajtási hitelező a közjegyzői díjak megtérítésére is jogosult.

A közjegyzők végrehajtási eljárásokkal kapcsolatos díjaira és díjazására vonatkozó szabályok (*Pravilnik o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku*) rögzítik, hogy a végrehajtási hitelező köteles előre megfizetni a közjegyzők végrehajtási kérelmek átvételével kapcsolatos intézkedéseinek, valamint a közokiraton alapuló végrehajtható okiratok kiállításának költségeit. Ha a végrehajtási hitelező nem fizeti meg előre a költségeket, a végrehajtási eljárás felfüggesztésre kerül (a végrehajtási eljárás 14. cikkének (2) bekezdése).

Ha az ingóságot nem lehet árverésen értékesíteni, és a végrehajtási hitelező követelése kielégítetlen marad, az nem jelenti azt, hogy a végrehajtási hitelezőnek nem merültek fel szükségszerű költségei a végrehajtási eljárással kapcsolatban.

Az eljárás bíróság általi hivatalból történő megindításának költségeit a bíróság a saját forrásaiból előlegezi meg. A végrehajtási törvény szerint akkor van lehetőség a végrehajtási eljárás hivatalból történő megindítására, ha arról valamely jogszabály kifejezetten rendelkezik.

A közokirat alapján végrehajtást foganatosító közjegyzőknél is felmerülnek bizonyos költségek; ilyenek például a közjegyzői díjak vagy a kézbesítési, illetve a postai szolgáltatások költsége, vagy az anyagok költségei, pl. papír stb., valamint a végrehajtási kérelem megfogalmazása, ha azt ügyvéd végzi. Ezeket a költségeket a végrehajtási hitelező köteles előre megfizetni.

A végrehajtható jogcím alapján történő végrehajtást a bíróságok foganatosítják. Ebben az esetben a végrehajtási hitelező által előre megfizetendő költségek a bírósági illetékekből, valamint a végrehajtási kérelem ügyvéd általi elkészítésének költségeiből állnak.

A végrehajtási adós vagy a zálogkötelezett köteles megtéríteni a végrehajtási hitelezőnek vagy a zálogjogosultnak a végrehajtási vagy a biztosítási eljáráshoz szükséges költségeket (a végrehajtási törvény 14. cikkének (4) bekezdése). Ez a jogszabályi rendelkezés képezi az eljárási költségekről hozott döntés alapját.

Ha a szükségszerűen felmerült költségekről közokiraton vagy az illetékes bírósághoz az ügy eldöntése és a határozat felek részére történő kézbesítése céljából továbbított kérelmen alapuló végrehajtható okirat alapján határoznak, a végrehajtási hitelező jogosult az általa kifizetett közjegyzői díjnak a követelés összegétől függő összegben történő megtérítésére, és az adott összeg tekintetében jogosult héát felszámítani.

A végrehajtási törvény 39. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése, valamint 72. cikkének (1) bekezdése szabályozza azokat az eseteket, amelyekben a végrehajtási hitelező nem jogosult az eljárási költségek megtérítésére.

A végrehajtási hitelező az eljárás eredményétől függetlenül jogosult azon költségek megtérítésére, amelyek az

ellenérdekű fél hibájából vagy az ellenérdekű féllel kapcsolatos esemény miatt merültek fel a végrehajtási hitelezőnél (a polgári perrendtartás 156. cikke, a végrehajtási törvény 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban alkalmazva). Ez a rendelkezés összhangban van a polgári perrendtartás azon rendelkezéseivel, amelyek az eljárási költségeknek a felróhatóság elve alapján történő megtérítését szabályozzák.

A végrehajtási adós (vagy zálogkötelezett) azonban szintén jogosult a végrehajtási hitelező által indokolatlanul okozott összes eljárási költség megtérítésére (a végrehajtási törvény 14. cikkének (5) bekezdése).

A költségviselésre irányuló kérelmet az eljárás befejezését követő 30 napon belül kell benyújtani (a végrehajtási törvény 14. cikkének (6) bekezdése). Az eljárási költségek viselésére irányuló kérelemre vonatkozó határozatot a végrehajtható okirat elválaszthatatlan részeként vagy külön végzés formájában kell kiadni, amely jogerőssé válása esetén végrehajtható jogcímnek minősül, és amely alapján más végrehajtási eljárásban végrehajtás kérelmezhető.

A polgári és a végrehajtási eljárás költségeire vonatkozó jogszabályok:

[Polgári perrendtartás](#) (NN 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14. és 70/19. szám)

[Végrehajtási törvény](#) (NN 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17. és 131/20. szám)

[A pénzügyi eszközökre vonatkozó végrehajtás foganatosításáról szóló törvény](#) (NN 68/18., 2/20., 46/20. és 47/20. szám)

[A bírósági illetékekről szóló törvény](#) (NN 118/18. szám)

[Az ingyenes jogi segítségnyújtásról szóló törvény](#) (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (NN. 143/13. szám)

[Az ügyvédi díjszabásra és költségtérítésre vonatkozó szabályzat](#) (NN 142/12., 103/14., 118/14. és 107/15. szám)

[Az ideiglenes közjegyzői díjakra vonatkozó szabályok](#) (*Pravilnik o privremenoj javnobilježničkoj tarifi*) (NN 38/94., 82/94., 52/95., 115/12., 120/15. és 64/19. szám)

A közjegyzők végrehajtási eljárásokkal kapcsolatos díjaira és díjazására vonatkozó szabályok (NN 9/21. szám)

[A hagyatéki eljárások során bíróság által kijelölt vagyonekezelőként eljáró közjegyzők díjazására és költségtérítésére vonatkozó szabályok](#) (*Pravilnik o visini nagrade i naknade troškova javnog bilježnika kao povjerenika suda u ostavinskom postupku*) (NN 135/03. szám)

[Az okleveles bizományosok szolgáltatásaival kapcsolatos költségek és díjak megtérítéséről szóló szabályzat](#) (*Pravilnik o tarifi za naknadu troškova i nagradu za obavljanje javne komisijone djelatnosti*) (NN 115/12. szám)

[Az ingóságok és az ingatlanok végrehajtási eljárás során megvalósított értékesítéséhez kapcsolódó díjak típusairól és összegéről szóló szabályzat](#) (*Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku*) (NN 156/14. szám)

[A pénzügyi eszközökre vonatkozó végrehajtás foganatosításáról szóló törvényben foglalt szolgáltatásokkal kapcsolatos díjak típusairól és összegéről szóló szabályzat](#) (NN 71/18. szám)

[A hivatalos feladatok bíróság helyiségein kívüli teljesítésére vonatkozó díjakról szóló szabályzat](#) (*Pravilnik o naknadama za obavljanje službenih radnji izvan zgrade suda*) (NN 38/14. szám)

Minden itt említett törvény és egyéb jogszabály elérhető a Horvát Köztársaság Hivatalos Közlönyében (*Narodne novine*) vagy a szakmai kamarák és a FINA weboldalán.

Last update: 18/04/2023

E lap nemzeti nyelvű változatát az adott tagállam tartja fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Az Európai Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget az e dokumentumban szereplő vagy abban

hivatkozott információk vagy adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.